

— Χαῖρε ἀδελφέ! εἶπεν εἰς γλυκὸν τόγον φωνῆς ὁ γέρον προσβλέψας πρὸς τὸν κληῖρον Λούκιον.

— Χαῖρε Ἰουδαῖε! ἀπήντησε μὲ ἐσβεσμένην φωνὴν ὁ ἄρχων Λούκιος, ἐνῶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ἡμέρας καὶ σεβασμίας μορφῆς τοῦ γέροντος, ἤρχισαν νὰ κλείωσιν, ὥσπερ προετοιμαζόμενοι διὰ τὸν αἰώνιον ὕπνον.

Ὁ γέρον ἐπληρίασε τὸν ληθαργοῦντα ἀσθενῆ, ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου τούτου καὶ ἐμυθώρισε

« Πάλαισον πνεῦμα τοῦ οὐρανόου Θεοῦ πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς σκοτίας καὶ τῆς ἀμαθείας ἀμαρτωλοῦ δούλου σου. Λιάλυσον τὸ ἔρεβος τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ φώτισον τῆς σωτηρίας του τὴν ὁδόν, τὴν χαροχθελίσαν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου ἀπὸ τοῦ ἔθνους τοῦ Γαλιθαῖα. Λός, Πάτερ, δύναμιν εἰς ἐμέ, τὸν ταπεινὸν δούλον σου, ὅπως ἀνασύρω ἐκ πῆς ἀβύσσου τῆς σκοτίου εἰδωλολατρείας πλανωμένην ψυχὴν, διὰ τῆς θεραπείας φθαρτοῦ σαρκίου.

Αἴφνης ἡ γαλήνιος μορφὴ τοῦ γέροντος ἐφωτισίθη ὡς ὑπὸ ἀστραπῆς καὶ βαρεῖα ἠκούσθη ἀμέσως ἡ φωνὴ του.

— Αὐτίς ἐσώθης! Ἐγείρου!...

Καὶ ὁ ἄρχων Λούκιος ἀφηνευσίθη ἡγήτης!...

✱•✱

Τὴν ἐπομένην ὁ γέρον Ἰουδαῖος Ἀπόστολος Ἀνδρέας διότι αὐτὸς ἦτο ὁ θεῖος θανατοποιός, ἠθλόγει τὴν ἔνωσιν τῆς Λακίας καὶ τοῦ Φιλιππου, οἱ δὲ πτωχοὶ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν διημεριάζοντο τὰ πλοῦτη τοῦ χριστιανοῦ πλέου Λουκίου!

Πάρις, Δεκέμβριος 1917.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΤΟΥΡΝΑΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΔΑΚΡΥΖΕΤΕ ΑΠΟ ΤΑ... ΓΕΛΟΙΑ

✂ Σ' ΕΚΕΙΝΗ ✂

Πόσ' νάσαι ἡ εὐθυμία σου ἢ πρωτεῖνὴ ῥωτᾶς
στὰ γέλοια λιγωμένη.

Σάν νά μὴν ξεύρεις, ἀσπλαγχνὴ μικρῆ, πῶς τὴ βαστᾶς
μέσ' τὸ μικρὸ λικκιά σου, πῶς ἀνοίγει ὅταν γελᾷ;
στὰ ρόδινά σου μάγουλα, βαθυὰ· βαθυὰ θαμμένη.

Νρ. Ἐσπ.